

наричамы гаволіи и врачоліи, казвать ти книги-ты, че не
е друго освѣнье вліяніе на естественны-ты силы, чръзъ
наукж-тж.

Мыслиншь-ли, че Европа е на свръшваніе съ свои-ты
мждруванія, т. е. че нѣма да напрѣдва повече? Лъжешъ ся.
— Доклѣ сльнце-то на свѣта грѣе, все щебжде и напрѣдъкъ!
Чловѣческий духъ, охрабренъ съ свои-ти произведенія, все
ще ся сили да напрѣдва повече и повече; той не познава
никакви прѣчкы, той не зема нито отъ врѣмени, нито отъ
мѣстны, нито пакъ обстоятелственны прѣчкы. *)

Ные живѣемъ сега въ бръзо врѣмя, ные живѣемъ въ
тока на най-брѣзы-ты случии и идеи, кои-то сж вѣчъ по-
влѣкли слѣдъ себе народы-ты. Въ тж епохж, въ кој-то
ные живѣешь, една година извръшва толкосъ новы работы,
кои-то нѣкога вѣкове не сж могли да направятъ. Нъ отъ
гдѣ и отъ що происхожда това? — Отъ наукж-тж и отъ
много-то знания — отъ просвѣщеніе-то!

На доклѣ просвѣщени-ти народи, водени отъ наукж-тж,
всякой за себе тако като мравки ся трудитъ, работитъ и
напрѣдватъ, тежко и горко намъ, кои-то сѣдимъ тѣй съ
сгжрнжты ржцѣ, та гледамы що правятъ хора-та, а неокон-
чищамы ся да ся помръднемъ на напрѣдъ отъ това напи-
мрътило, въ кое-то ся намирамы; нъ възъ това още и каз-
вамы и вѣрвамы, че „свѣтъ-ть ще пропадне отъ ученіе-то!“
А това ще рѣче, че ные както досега, тѣй и занарѣдъ мы-
слимъ да ся валимы още въ тѣмнинж-тж на незнаніе-то!!
Вѣрвайте ми, че всякой она, кои-то тѣй мысли, още малко
му трѣбва, па, и да му ся не ще, ще постане слуга и робъ
на чюждыя напрѣдъкъ.

Напрѣдъкъ-шъ е вѣченъ Това е вѣчъ припозната истина.
Зато всякой она, быль народъ или чистень чловѣкъ, кои-
то не крачи съ сжицы-ты крачки, той пазадва! а пакъ кои-

*) Това ся показа прѣминжлъ-тж годинъ у Французы-ты,
кои-то и въ най-голѣмы-ты си бѣдствія, кога-то бѣхъ
обиколени въ Парижъ отъ непріятеля, изнайдохъ лесотъ
та извръкихъ съ балоне като птички по вѣздуха за да
се споразумѣхъ съ свои-ты братія, на кой начинъ бѣхъ
могли да си помогнатъ въ тж крайнъ тѣхъ неволы.